

NOTA

Tots els que vulgan rebre's Setmanari de L'IGNORANCIA p' es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓ.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 »
Un any..... 2'60 »
Números atrassats..... 0'10 »

SONARÀ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fóra Palma. Dins Mallorca, 3 mesos.... 0'85
1 any..... 3'25
Dins España, 3 mesos.... 1'00
1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evitá plets y questions.

BENHAJA UN BON PATRIOTA.

Un dia d'aquesta setmana, venguent amb so carril de Palma a Manacor, vaitx passà es camí de lo més satisfet escoltant sa conversa que tenian dos señós que s'ayan a devant mí. Un d'ells era mallorquí y s'altre estrangé; no sé si francès ó italià, perque parlava tan bé es castellà que casi no se li afinava es que no fós espanyòl. Aquests señós, pareix qu'es coneixian per havé estats plegats dos ó tres dies a una fonda de dins Palma, segons es despreguè de sa sèna conversació; y baix d'aquest concèpte hey havia entre ells alguna confiança; axí es qu'es mallorquí mogué es siguent diàlego:

—Escolt, señó Estéfano: ¿vostè vé ara directament de Pekin?

—Sí, señó; vaitx vení amb s'últim vapor del *Marqués del Campo*.

—¿Y por supuesto, que vendria p'es Canal de Suez?

—Ja's de rahó! ¿Vostè, que sap, Don Tòni, qu'els vapors de passatgés vengan per altre part?

—No señó; però.... ¿y quin temps ha estat vostè per allà?

—¡Vuyt anys! ¿Vostè ja deu sebre parlar en pequinés?

—Sí, señó.

—Ja heu vaitx... en tant de temps. Y me diga, señó Estéfano: ¿y els Govèrns de per allà, que tan mateix saben governá bé y consolidarsè, vuy dí, aferarsè fort a n'es podè?

—Li diré, Don Tòni. Lo qu'es per allà no faltan hòmes de bon criteri; hòmes que posseheixen esclerents condicions de mando. Amb una paraula; hòmes qu'amb so seu sebre podrian fé sa felicitat de sa Nació....

—¿Ydó?

—Vostè ha de creure, Don Tòni, que aquells hòmes amb tant de sebre, es troban impossibilitats de podè doná cap passa dreia; perque en aquell país hey ha una tal efervescència per menjá des *presupuesto*, que fa pò. Tots, allà, vol-

drian essè empleats; fins y tot aquells que no més los falta posá ses mans en terra per essè uns verdades *cuadrípedos*.

—Essent axí, señó Estéfano, aquella administració deu aná...

—Còmsevuya. Axí es que may se pòden nivelá els presupuestos; y per tal motiu els Govèrns se desacreditan prest; perque quant están en sa oposició prometen fé totes ses còses amb sa majó justícia, y qu'amb ells tot será felicitat; però quant se tròban en es podè, res fan de tot quant havian promès; y sa causa es lo que li he dit, s' *empleo-manía*; perque sa primera disposició que donan quant prenen es mando es el llevá els destinos a uns per donarlós a uns altres; y còm no hey ha *torró* per tots... vat' aquí sa pèsta.

—Escolt: ¿y que donan els destinos a ses persones que los han guañat, ja sia per estudis especials ó per servicis prestats a la Patria?

—Hey ha de tot. Allà, Don Tòni, els destinos es donan moltes vegades a qualsevòl *torra-pipes*, en tant que tenga bò amb alguna d'aquelles persones *graves*, qu'es saben sacrificarsè p'es bé públich, y que sempre els trobará vostè dispòsts a fé actes de bona justícia. ¿Me entén, vostè?

—Sí, señó, sí, ja l'entenç. ¿Y es s'eu que tenen els empleats qu'es molt gròs?

—Axò, es segons. Allà hey ha dues classes d'empleats, y están classificats des mòdo siguent: hey ha una part d'ells, qu'es sa majó, qu'es titulan señós de *morro-llarch*, y s'altre señós de *vista-baixa*. A n'els primés se los dona molt, axí es que pòden tení criada, cuynera, niñera ó sia teta, abono en es teatro *é inda-mais*; y si tenen sa consciència gru-xada.... *no digo nada*; però lo qu'es a n'els de *vista-baixa*, se los dona sòls perque no's muyran de fam. Y mirsè, Don Tòni, que moltes de vegades succeheix qu'aquests sòlen essè, per tot concèpte, més meritòris qu'els señós de *morro-llarch*.

—Señó Estéfano; axò no es just.

—Vostè qu'ignòra aquella glòsa espanyòla que diu:

Ya no hay villa ni lugar
Que no la gobierne el rico;
Como el pescado en el mar
Que el grande se come el chico.

—Però, axò no está bé; y digan lo que vulgan ses glòses.

—Don Tòni, axò es lo que passa.

—¿Y aquests hòmes que vostè diu que son tan guapos per governá es pòble, no saben trobá un mòdo, un sistema per llevarsè de devant aquest obstàcle que no los deixa governá des mòdo just y legal qu'ells voldrian?

—Ja crech jo que los agradaria ferm a tots ells el podersè llevá de demunt aqueixa plaga d'òlibes que sempre voldrian está xupant. Però, ¿y còm heu feym?

—¿Còm? Mirsè, señó Estéfano; jo que casi em vé ben just es sebre per hont surt es Sòl, pens que trobaria es remey per aquest mal.

—¡Ca! Vòl callá, Don Tòni. Axò que vostè diu no es possible.

—¿Que diu?

—¿Y còm heu faria? *Vamos a ver*.

—¿Còm? D'un mòdo molt senzill; des mòdo siguent: Sa primera disposició que donaria, fóra: que tots els destinos *científichs* es donassen per oposició; y per premiá els servicis al mateix temps que els estudis, amb igualdat de circumstancies faria que fós preferit aquell qu'hagués servit a ses armes. Després faria també; que tots els demés destinos no científichs, s'individuo que 'l pretenqués, que 'l sollicitas per escrit de l'Autoritat competent; esposant els servicis y mèrits que té contrèts, y els estudis que té fets, perque còm he dit, cap en donaria a qui no hagués servit a les ciències, ses lletres ó ses armes, *a no ser por falta de buenos*. Y aquestes sollicituts, señó, les faria estampá en es *Boletín Oficial* y periòdichs de la Provincia respectiva, y a més ficsada a ses portes de la Casa Consistorial de la vila d'hont es ó resideix s'individuo, per espay de dos mesos, y que durant dit temps es repetís dues vegades més sa publicació de dita sollicitut; formant de aquest mòdo un judici contradictòri. ¿No

troba vostè, senó Estéfano, qu'aquesta disposició faria retirá del *campo de las pretensiones* a un gran número de menjadors de *torró*? Y després, qu'es Govern quedaria amb més llibertat per podè governá; y que fóra també un mèdi perque els empleos arribassen a cercá als hòmos.

—No me desagrada, Don Tòni, aquest mòdo de pensá; me pareix que podria doná bons resultats. Y aquí, a España, qu'heu fan axí?

—¿Aquí, a España? ¡Ca! Aquí, senó, no es necessari. Sa dignitat de nòltros els espanyòls es molt gran, y no trobaria vostè ningú absolutament ningú, que s'atrevis a demaná un empleo sense tenirlo ben guañat y amb capacitat suficient per desempañarlo.

—Don Tòni; aquest mòdo de pensá que tenen vostès els espanyòls es admirable. Juraria que no 'l trobaríam en cap més nació. ¡Oh! axò basta perqu' es pòble sia felís.

—Ydò, senó Estéfano; amé axò ja es pòt vostè fé es càrrech des nòstro desprendiment en matèria de cobrá des *presupuesto*.

—Mirsè, Don Tòni, li assegura que si per Pekin pensassen com vostès els espanyòls, aquell Impèri seria lo més rich des globo; perqu'allà, com li he dit, no faltan hòmos molt honrats y de grans disposicions de mando, y una partida d'oradós de lo milló qu'es puga desitjá; amòllan uns discursos dignes de milló sòrt, perque mereixen essè estampats amb lletres d'òr; però desgraciadament des mòdo qu'allà van ses còses, es impossible fé lo que vostè diu; y més ara que ses dones pareix que tenen pretensions d'intervenir en sa còsa pública..

—¿Com! ¿Y aqueixa es vèra? ¡Oh, Bòn-Jesús! Ydò, diga vostè que ja están arregladets els Pesquineses.... ¡Oh, ses dones a sa còsa pública!

—Sí; vostè te rahó, Don Tòni; ja no los falta res pús en els Pesquineses per está arreglats; perque, ¡ahont es presentarán dos *ojos azules* qu'es Ministre ó Directó no concedeixca en seguida allò que demàneu *con razon ó sin ella*?

—¡Ay, pòbres Ministres!...

Amb axò arribàrem a Manacó y acabá aquest diàlogo, prenent cadascú per ses séues; y jo vaitx romandre tot pensatiu, per lo qu'havia dit Don Tòni, respècte de qu'els espanyòls no anám d'empleos. ¡Oh, Don Tòni, Don Tòni! Axò no es vè.... però, jo li dispens es qu'haja dita aqueixa mentida.... en gracia de la bona intenció, que de segú el guiava.... el patriotisme. Sí, sí; gracias encara, Don Tòni. ¡Benhaja un bòn Patriòta!

UN RONDAYÉ.

UN MATRIMONI ESGARRAT.

En aquest mon malanat
Es glop més amarch qu'hey ha
Es segú sense duplá
Un matrimoni esgarrat.

Mirauvós dues persones
Casades, sens gens d'amor.
¡Quina vida de dolor!
¡Quina mar amb tantes ones!

Un de s'altre no se fia;
Ni se saben estimá
¿Com es possible trobá
Amb tal estat alegrí?

Si la còsa s'ecaspera
Llavònses vé lo milló:
S'hòmo agafa un politxo,
Y sa dòna una granera.

Comènsan a darsè blens
Cridant just desesperats;
Els transeunts y els veynats
D'ells arriban á está plens.

Els pòbres infants, si'n ténen,
De pò, tots van orugats;
Quedant escandalisats
Y d'aquí ¿quins mals no vénen?

El terme a que sòl pará
Per evitá majors mals
O assassinats criminals,
Divòrci sòlen firmá.

Ja los tenim separats;
Per a sempre dividits;
Y sos liys grans y petits
Se crien uns mal-criats.

Per axò els qui 'us casau,
No mireu may s'interés;
Vulgau bondat y no més
Y trobareu santa pau.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

D els sis negats des dia 8 d'aquest més ja n'han sortits cinch. Es d'esperá que no es torbará a sortí s'únich que falta.

¡Deu los tenga en la séua santa Glòria!

* *

Sabent la Redacció de L' IGNORANCIA que totes ses families d'els qui tengueren sa desgracia de naufragá el 8 del present mes, eran families necessitades, va obrí abans que cap altre periòdich una subscripció per ferlós una llimosna, sense escluhirné cap. Al dia siguent de havé ubèrta sa nòstra subscripció l'obriren els altres periòdichs fentla exclusiva a tres families sòles, y en conseqüència esclubint tácitament d'els séus ausilis

a un altre desgraciada viuda qu'ha perdut no sòls el séu únich guañador qu'era el séu fill també únich, sinó també al qui anava a desposarsè amb sa séua fiya. Aquesta viuda qu'ha perdut dues persones de la séua familia no es estada considerada acrehedora, segons s'encaressament de sa subscripció d'els altres periòdichs, a rebre donatius.

Per lo mateix, y a instancies d'els que fins ara han oferit partides, nòltros mos veym obligats, per compensació, a fé exclusiva y especial sa nòstra subscripció a favor de sa viuda y mare del desgraciat Jaume Ferrer y Estarás, que era el sostén de sa séua familia, y baix d'aquest concèpte tornám encabessá sa subscripció de dissapte passat amb sa forma siguent:

Don Juan Guasp...	Ptas. 2'50
» Juan Sabater.....	2'50
» Juan Verd.....	2'50
» Jaume Mulet.....	2'50
» Felip Salas.....	2'50
» Pèp Tous.....	5'00
Sta. D. Margalida Lladó.	3'00
Dona Margalida Oliver...	1'00
Don Tòni Palmer.....	2'50
» Pèp Bauzá.....	2'50
» Tòni Corró.....	2'50
» Tòni Pons.....	2'50
» Honorat Berga.....	1'00
» Pèp Estela.....	2'50
» J. V.....	2'50
» Guillem Canet.....	1'00
» Pèp Jaume.....	3'00
» R. O.....	1'00
» Ignaci Burgos.....	1'00
» Pèp Servera.....	1'00
» Pere Abrines.....	1'00
» Pèp Florit.....	1'00
» Miquèl Zanoguera...	1'00
» Llacinto Vich.....	1'00
» Juan Pons.....	1'00
» P. M.....	1'00
» Eleutèri Quijada.....	2'50
» Bernat Obrador.....	2'50
» Jaume Ferrer.....	2'50
» N. N.....	2'00
» Felip Briñon.....	2'50

Uns quants picapedrés pòbres..... 2'50

Señors Amengual y Mun-	
taner.....	5'00
Don Lloaixim Reynés....	5'00
» Juan de Luque.....	1'00
Dona María Covas.....	2'00
Don Pere Umbert.....	2'00

Suma..... 80'00

* *

Hem visí en es 'nùm.º 4 del nòstron bòn compaño en prensa lo ilustrat periòdich *Lo Rat Penat* es sueltó que mos dedica, queixantsè de no rebre sa nòstra visita. Iguals queixes tenim d'altres compaños, més sa falta no es nòstra; perqu'es Directó y al mateix temps Administradó d'aquest setmanari, en persona, per está més assegurat en quant

à n'aquest punt, tira en es bussó des Correu tots els camvis d'els periòdichs qu' honran es nòstro modest setmanari, al mateix temps qu'els números d'els molts de subscriptors de fóra qu'à ell s'han dirigit. Per lo que tòca al *Rat Penat* pòt està segú el seu respectable Directó que tots els números de L' IGNORANCIA corresponents al any present han estats posats en es Correu el mateix dissapte de sa séua publicació. Li agrabi-rém à ell y à qualsevòl altre que si falla cap vegada la rebuda del semanari, que mos ho avis per doná sa correcció oportuna al ram de Corréus.

* *

Ha visitat sa nòstra Redacció l'acreditat periòdich *Fomento de la Producción Española*.

Li agrahim es camvi y li tornám sa visita avuy mateix.

* *

Hem rebut sa Memoria lletgida en la inauguració del curs acadèmic del present any en es Colègi de Santa Teresa des Pont d'Inca p' es seu professor de Agricultura don F. P. P. D'ella es desprèn es bon estat en que se tròba dit Establiment en quant à instrucció y profit d'els seus alumnos.

Agrahim s'obsèqui, y desitjám à son Director tota casta de prosperitats.

* *

Hem rebut també *El Boletín de la Institución mallorquina de enseñanza* y continuám amb ell sa nòstra bona correspondència.

* *

Don Pere Vila Gibert, vocal de torn del Centre Balear de Barcelona, mos fa à sebre sa constitució de dita Societat destinada à fomentá s'unió de tots els balears que resideixen en dita Ciutat y es seu apoyo mútuu en ses séues empreses. Li desitjám molts anys de vida activa y pròspera.

* *

Del seño Maura el sermó, els periòdichs han rebut, més encara no es vengut per sa nòstra Redacció. D'axò 'n duym un bon panxó, perque no hem pogut passá aquell gust particulá que llegintlo els altres prenen. Si sabéssim ahont el venen l'aniriam à comprá.

* *

Recomanám à tothòm, que lletgeixca un article que dú *El Felanitense* en so número de dissapte passat, sobre sa nòva plaga qu'ha pegat à ses viñes de Mallorca, que pareix que s'estén y que tracta de fé estragos. Ara, abans qu'es mal se fassa general, es precis tractá de

combatrèl; no fós còsa que si se descuy-dás aquest punt fos impossible es ferhó després.

* *

Sa campana de Sant Jaum de sò escardat y dolent, segons diuen males llengos per Pasco tocará bé.

* *

El Temple es un d'els edificis de Ciutat més notables per sa séua antiguedat y recòrts des temps d'els mòros. Estava de lo més descuydat y ara es propietari de sa séua iglesia hey fa òbres de conservació y de millora. Maldement digan, aquestes òbres se fan amb tot coneixement y respècte, y els operaris tenen ses òrdres més severes relatiu à n'aquest particulá. Res se tòca de lo antich; y lo que se fa, se construeix de manera que serveixca per conservá lo qu'hey ha y que tenga es caracte que li correspòn tení. Obrint derrerament uns fonaments s'ha trobat una pedra que se coneix qu'havía estat sa cantonada d'una corniseta antiga y en es seu frís hey té una inscripció notable que pareix árabe; encara que per sa forma de ses lletres y per essè aquestes de relleu còm que sían d'una època més antiga. Se procurarà averiguá lo que diuen.

* *

Molt bé fa el seño Marcé donant sopes à n'els pòbres...
Deu li pach tan bones òbres.
Gracies, per tanta mercé.

* *

Vuyt dies va doná de temps el subsecretari del Ministèri de la Governació à n'els arquitectos d'Espana per concorre à n'els concurs ó certámen d'un módelo de projecte de cases destinades à ses viles que s'han de reconstruhí dins ses províncies de Granada y Málaga. ¡Ja heu son llestis els arquitectos nòstros, segons s'opinió d'aquell seño!

* *

Es carreró d'els Botons espeñadó de tacons de botina y de sabata y de baixos de calsons, es romás... còm una plata.

* *

En pròva de lo que deyam dissapte passat baix des títol de *La Vida de Mallorca* hem de consigná lo siguiente:

Diumenge 15.—Varies sotilades esfondrades à una casa del Socós, sense qu'agafassen devall cap persona perque no era dia fané.

Un ròbo fet de día à n'es punt de més concurrència de dins Palma, devòra sa plassa de sa verdura, forsant pòrtes y robant doblés y alhaques, sense havé agafat els lladres.

Queixes de periòdichs per sa gran cantidad de pólvora y dinamita qu'hey ha dins varies droguerías de Ciutat.

Señós de qui fa fé qu'entran contrabando dins cotxos.

Cans que mossegan sense llecència de son amo, etc., etc.

* *

Es mòrta à Felanitx una dòna de 103 anys; però lo més notable d'ella no es s'havé viscut tant, sinó els molts anys de matrimòni que va passá amb lo seu marit.

El dia 4 d'Octubre de 1880 ella presidía es dòl del seu difunt espòs à una casa de devant l'Iglesia de Calónja y es seu llamento era sobre es curt temps que l'havía tengut per companero. Aquest llamento mos obligá à demaná si s'havía casada molt véya, y saberem llavò per boca d'un veynat seu que tenia 98 anys, y que s'havía casada amb aquell difunt, que també en tenia 97, à s'edat de 19 anys; de módo que va viure en so seu marit desde s'edat de 19 anys fins à sa de 98, lo qual fa que dugués amb un mateix hòmo 79 anys de matrimòni; y d'aquesta casta de matrimònis n'hi ha encara ménos que de personas qu'arripien à morí de s'edat de 103 anys.

Tant per tothòm y el mon se millorarà.

EPIGRAMES.

Entregant *quintos* un día
Per sòrt volia sortí
Un pagesòt, y va dí
Molt baix al qui los rebia:
—Sonau fòrt aqueix també
Meém si 'l desxondiré. —
Aquí es sòrt li respongué:
—¡Es per demés provarhó!

Un vestit feu arretglá
A un sastre un mariné,
Un parey d'anís el dugué,
Sense may pensá en pagá.
—¿Per no pagá que s'amaga?
(Digué es sastre quant el vé.)
—Ni tampòch vos pagaré;
Perque... *quí la fá, la paga.*

Un militar molt galant;
Y Santa-Maria de nòm
Un dia sens sebre còm
Deixá s'atlòta; y plorant,
Deya ella:—¡¡Santa-Maria!!
Qui't trobás. ¡¡Oh quines tròpis!!
Sa criada qu'heu sentía
Respongué:—¡¡Ora pronopis!!

—He vist vòstro fíy majó,
(Deya un milita alojat);
Y ara quant l'he deixat
Ja feya de gastadó.
—Miran un vici si 's'mal,
(Digué son pare estorat)
Qu'ell ántes d'essé soldat
Ja gastava un dínal.

MESTRE GRINOS.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 22 de Febré.

LA CATEDRA DE S. PERE A ANTIOQUIA
Y STA. MARGALIDA DE CORTONA.

Primer Diumenge de Corema.

Coranthòres.—Segueixen à Sant Felip Neri.
Funcions amb Nòstr' Amo.—Al Socós, el decapvespre, s'escerici d'els Cinturats. A Montission s'horabaixa eseroici amb sermó.
Funcions lises.—A les 7 comunió general à Montission y al Socós. A Sant Cayetano, à s'horabaixa, visita à Nòstra Señora del Amor hermós. Al Socós à la Bòna Mòrt. Capella de Palacio, els Dolors de Maria. A La Sèu, sermó.

Correus.—En surt à les 7 per Alcudia y Barcelona; à les 8 per Ervissa y Alicante.

Costums.—Es costum els diumenges de Corema es fé dins ses iglesies ses estacions de la Crusada, y anà es decapvespre à sentí es sermó de la Parròquia.

Efemerides.—1619. Prengueren Don Francesch Villalonga.

Temps.—☉ Cuart creixent à les 10:42 del matí.
—Refresca una mica y amenassa, segons es signe.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Tauro. S'hermosa estrella Aldebarán passarà molt prop de sa lluna à les 6 de s'horabaixa.—Els nins que neixerán avuy serán atrevits y bòn per mercadés; ses nines determinades.

Dilluns 23.

SANT FLORENCI Y STA. MARTA MARTIR.

Coranthòres.—Acaban à Sant Felip Neri.

Correus.—A les 7 del matí sòl arribà el de València y à les 9 es de Mahó per Alcudia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.

Costums.—Ses persones bònnes cristianes s'abs-tenen dins sa Corema d'anà al Teatro y à altres diversions.

Efemerides.—1619. Prengueren à Don Sebastia Garcés, inquisidó.

Temps.—Segueix s'amenassa amb vents.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Tauro. Sa lluna passarà prop de Saturno.—Els nins nats avuy serán bòn per viatjà; ses nines bònnes per mònges.

Feynes.—Sembrau cañon y lli de reguiú.

Dimars 24.

SANT MACIÀ APOSTOL Y STA. ROMANA.

(Abans era dia de missa.)

Coranthòres.—Comènsan à Sant Geròni en sufragi de varios difunts.

Jubilèu à Sant Geròni.—Se trèu ànima.

Funcions.—A les 7, s'escerici del Beato Alonso à Montission.

Correus.—Surt à les 4 es vapor cap à Barcelona.

Costums.—Festa à Alcudia.

Efemerides.—1622. Processó general à Ciutat en rogativa per aygo.

Temps.—Vents varios; ó lo que Deu vulga.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Gemini. Observau à Ponent, acabat es crepuscul, sa llum zodiacal.—Els nins nats avuy serán molt callats; ses nines, papuyoses.

Feynes.—Empeltau pereres y pomeres.

Dimecres 25

SANTA IRENE VERGE Y SANT CESAREO

(Avuy es Témpora.)

Coranthòres.—Segueixen à Sant Geròni.

Funcions amb Nòstr' Amo.—A Sant Felip Neri, s'horabaixa, à Nòstro Señor Jesucrist.

Funcions.—A Sant Juan à les 6 y mitja des matí y à s'horabaixa la Corona de Maria. A s'horabaixa à Sant Jaume la Agonía del Señor. A La Sèu, sermó.

Correus.—A les 5 arriba d'Ervissa y d'Alicant y à mitx dia de Barcelona y Alcudia. A les 5 surt per Alcudia y Mahó.

Costums.—A moltes iglesies sòl fé els Passos es decapvespre y els catòlics sòl assistirhi.

Efemerides.—1645. Feren cortés En Pellerin-go per havé fet varios delictes.

Temps.—Brusques.

Signes.—Es sòl en Piscis; sa lluna en Géminis.

—Els nins que neixerán avuy serán orgullo-sos; ses nines, beates rabioses.

Feynes.—Trasplantau tarongés y llimoneres.

Dijous 26.

SANTS ALEXANDRE Y LEANDRE BISBES

Coranthòres.—Acaban à Sant Geròni.

Novenes.—Comènsa sa de S. Tomás d'Aquino.

Correus.—A les 9 sòl arribà el de Mahó, y à les 4 des capvespre surt es de València.

Efemerides.—1638. Arribaren 17 catius fuyts d'Alger.

Temps.—Aygos.

Signes.—Es sòl en Piscis; sa lluna en Géminis.

—Els nins nats avuy serán ben entrañats y lliberals; ses nines alegres y apreciades de tothom.

Divendres 27.

SANT SERAPI Y SANT BALDOMERO.

(Avuy es Témpora.)

Coranthòres.—Comènsan à Sant Francesch en sufragi de ses Ànimes del Purgatòri.

Funcions.—A Santa Creu y Sant Jaume l'Adoració de les Llagues; en el Socós els Passos. A la Sèu sermó y la Veneració de la Reliquia de la Vestidura blanca de Jesucrist.

Efemerides.—1779. Penjaren En Rovey y na Serení per adúlteros y parricides.

Temps.—Aygos; será lo que Deu voldrà.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Cáncer.

—Els nins qu'avuy neixcan serán bòn per procuradós; ses nines tendrán mal gènit.

Dissapte 28.

SANT CIRILO PATRIARCA, SANT MACARI Y COMPAÑS MARTIRS.

(Avuy es Témpora. Se donan ordres.)

Coranthòres.—Segueixen à Sant Francesch.

Funcions.—A Sant Jaume y à Sant Nicolau felicitació sabatina.

Correus.—Arriba à les 7 es de Barcelona.

Efemerides.—1658. Edicte del Virrey tassant sa xexa à 5 lliures, es blat à 4 lliures 2 sous y s'ordi à 2 lliures y 1 sòu sa cortera.

Temps.—Se compòn es temporal.

Signes.—Es sòl en Piscis y sa lluna en Leó.—

Sa lluna passa per prop de Júpiter.—Acaba avuy es mes de Febré sense qu'hey haja hagut dins ell cap lluna plena, lo qual es raro y no tornarà succehi fins d'aquí 19 anys al manco.—Els nins que neixerán avuy serán aficionats à sa panxa; ses nines punt-ses y faneres.

Feynes.—Amurgonau viñes y empeltaulés.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Si; na Catalina m'encanta, lo còr no'm cap à ca-méua.

SEMBLANSES.—1. En qu'hey ha enseymades.
2. En que té molta.
3. En que té tombes.
4. En que s'hi compòn molta de gent.

XARADA......—Ca-sa-ca.

PREGUNTA......—Son pare.

CAVILACIÓ......—Cabanellas.

FUGA......—Si m'haguesses vist vení per dins un camp de terròsos es meu còr se feya tròssos per arribà prest aquí.

ENDEVINAYA.—Un penó.

GEROGLIFICH.

El 999 la paga N X I M
ECSEME.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla una faus à un cá?
2. ¿Y un garbell à un nin petit?
3. ¿Y un hòrt à n'es ferro-carril?
4. ¿Y ses sèbes à ses costelles?

XARADA

Primera serveix per contà;
Es dos pronòm personal;
Sa tercera es musical;
Es tot mos sòl escautà.

PREGUNTA.

¿Quin es el manestral que té una eyna de dòna y no l'empra may?

CAVILACIÓ.

CANTE

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE VOCALS.

D.g.n s.h.s c.l.g.ls
q.. p.r.d.e.n d.lt s. tr.n.
q.u.n s. s.n.m d'.n. d.n.
q.. s'.ser.. amb tr s v.c.ls

ENDEVINAYA.

Som molt apreciades,
Corona y manto portám,
Y quant mos determinám
Feym posá ses dents estretes.

Per tota sa colecció,
MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

21 FEBRÉ DE 1885

Estampa de sa Viuda y Hys de D. P. J. Gelabert